

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: M. M., nar.: X,
bytem X,

proti
žalovanému:

Krajský úřad Plzeňského kraje,
se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

za účasti
osob zúčastněných
na řízení:

- a) CETIN a.s., IČO: 04084063,
se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9,
- b) TERASY ŠVABINY s.r.o., IČO: 07337361,
se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň,
*zastoupená Mgr. Petrem Dolejšem, advokátem,
se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, 301 00 Plzeň,*
- c) SIRUCES, spolek, IČO: 26675498,
se sídlem Rokycanská 1524/116a, 312 00 Plzeň,
*zastoupen Bc. Mgr. Nikolou Šimlovou, advokátkou,
se sídlem Lochotínská 1108/18, 301 00 Plzeň,*

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2024, č. j. PK-RR/576/24,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2024, č. j. PK-RR/576/24, kterým bylo coby nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 6. 11. 2023, č. j. MMP/436703/23. Tímto rozhodnutím plzeňský magistrát vydal podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona územní rozhodnutí o umístění stavby „Bytové domy R. II“ včetně komunikace, parkovacích stání, přeložky vodovodu, kanalizace, retenční nádrže, veřejného osvětlení, STL plynovodu a přípojek, oplocení a vodovodních šachet pro objekty R., 106, R. 120 a R. 116 (dále též jen: „předmětná stavba“ či „umísťovaný záměr“). Žalovaný dospěl k závěru, že žalobci nenáleží postavení účastníka územního řízení ve smyslu § 85 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona dále též jen: „StZ06“, protože v katastrálním území D. pro něj nejsou evidována žádná vlastnická ani jiná práva. Postavení účastníka územního řízení mu nezakládá ani v katastru nemovitostí vyznačená poznámka spornosti na pozemcích p. č. Xa a Xb, na kterých má být záměr uskutečněn, resp. na sousedních pozemcích p. č. Xc, Xd a Xe.
2. Žalobce však s tímto závěrem nesouhlasí, protože se u civilního soudu domáhá určení věcných práv k těmto nemovitostem. Podle jeho názoru za takové situace vůbec nemělo předmětné správní řízení probíhat a správní orgány měly vyčkat výsledku civilního soudního řízení. Podle jeho mínění totiž nemohl správním orgánům postačovat souhlas vlastníka těchto pozemků s předmětnou stavbou, aniž by byla zohledněna jeho práva. Přestože zastavení či alespoň přerušování řízení s odkazem na poznámky spornosti sám navrhoval, nebylo o tomto jeho návrhu dosud rozhodnuto, neboť původní rozhodnutí prvostupňového správního orgánu o přerušování řízení bylo žalovaným zrušeno. Přesto i v době, kdy bylo řízení přerušeno, byly činěny procesní úkony, což je dle žalobce rovněž nezákonné.

Obsah žaloby

3. Ve své žalobě tvrdí žalobce, že o jeho odvolání bylo rozhodnuto nezákonně, neboť v katastru nemovitostí byly ohledně pozemků sousedících s umísťovaným záměrem (p. č. Xc, Xd a Xe v k. ú. X) a pozemků přímo dotčených předmětnou stavbou (p. č. Xa a Xv v k. ú. D.) vyznačeny poznámky spornosti na základě jeho návrhu, protože se u civilního soudu domáhá určení práv k těmto nemovitostem. Podle jeho názoru za takové situace vůbec nemělo předmětné správní řízení probíhat a správní orgány měly vyčkat výsledku civilního soudního řízení. Podle jeho mínění totiž nemohl správním orgánům postačovat souhlas vlastníka těchto pozemků s předmětnou stavbou, aniž by byla zohledněna jeho práva. Přestože zastavení či alespoň přerušování řízení s odkazem na poznámky spornosti sám navrhoval, nebylo o tomto jeho návrhu dosud rozhodnuto, neboť původní rozhodnutí prvostupňového správního orgánu o přerušování řízení bylo žalovaným zrušeno. Přesto i v době, kdy bylo řízení přerušeno, byly činěny procesní úkony, což je dle žalobce rovněž nezákonné.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že námitky žalobce mohou směřovat pouze proti výroku I. napadeného rozhodnutí, neboť tím bylo žalobcovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítnuto jako nepřípustné. Žalobce svá práva k podání žaloby odvozuje od poznámek spornosti, které jsou na dotčených pozemcích zapsány na základě jeho návrhů. Poznámka spornosti ale není vlastnickým ani jiným věcným právem, na základě kterého by žalobce byl účastníkem daného správního řízení a byl by oprávněn podat proti konečnému rozhodnutí ve věci žalobu.
5. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na odůvodnění rozhodnutí ze dne 18. 7. 2023, č. j. PK-RR/2756/23, kterým bylo zrušeno usnesení o přerušení územního řízení o umístění stavby. Žalovaný trvá na tom, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a že je správné, odůvodněné a přezkoumatelné.

Replika žalobce

6. Podle žalobce není pravdou, že nebyl účastníkem řízení, neboť jím byl minimálně na základě své žádosti o přerušení řízení, přičemž o žalobcově žádosti nebylo do dne podání repliky jakkoli rozhodnuto.
7. Žalovaný sice uvádí, že původní rozhodnutí o žalobcově žádosti o přerušení řízení bylo žalovaným zrušeno, ale zamlčuje, že toto řízení bylo pouze vráceno správnímu orgánu I. stupně k novému rozhodnutí, nebylo tak žalovaným o přerušení řízení konečně a pravomocně rozhodnuto.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

8. Ve věci se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení TERASY ŠVABINY s. r. o. Uvedla, že s žalobou nesouhlasí. Jedná se o další šikanózní krok ze strany žalobce a jeho otce. Ve věci je podaná téměř identická žaloba žalobcovým otcem, která je projednávána zdejším soudem pod sp. zn. 77 A 27/2024. Osoba zúčastněná na řízení souhlasila s vyjádřením žalovaného. Žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby v projednávané věci.

Jednání ve věci

9. Soud ve věci konal dne 28. 5. 2025 jednání, jehož se zúčastnil osobně žalobce, za žalovaného jednala pověřená zaměstnankyně, Mgr. M. C.; osoba zúčastněná na řízení, společnost TERASY ŠVABINY s.r.o., byla zastoupena svým jednatelem, JUDr. M. Z..
10. Žalobce přednesl některé argumenty zmíněné již v žalobě. Uvedl, že správní orgán I. stupně měl znovu rozhodnout o jeho návrhu na přerušení řízení, když jeho předchozí rozhodnutí o tomto návrhu bylo žalovaným zrušeno. Tím, že řízení nebylo přerušeno, znemožnily správní orgány uplatnění jeho práv, zvláště když věděly, že probíhá civilní soudní řízení o jeho žalobách na určení vlastnictví věcných práv k daným pozemkům. Správní orgány navíc nerozhodly o tom, zda je hlavním či vedlejším účastníkem územního řízení. Za takové situace přitom podle jeho názoru ani nemohly rozhodnout o zamítnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

jeho odvolání, když nebylo postaveno najisto, zda je hlavním či vedlejším účastníkem územního řízení.

11. Za žalovaného jednající Mgr. C. odkázala na podané vyjádření ve věci a napadené rozhodnutí. Uvedla, že správní orgány ve věci postupovaly podle zákona. Žalobci účastenství v územním řízení nenáleželo, což je z napadeného rozhodnutí patrné. Žalobce nebyl ani opomenutým účastníkem řízení.
12. Za TERASY ŠVABINY s.r.o. coby osobu zúčastněnou na řízení jednající JUDr. Z. uvedl, že všechny spory, které žalobce vedl u civilních soudů, prohrál.
13. Žalobce na to reagoval tím, že to není tak úplně pravda. Správní orgány měly o jeho účastenství samostatně rozhodnout, mohl se tak proti jejich rozhodnutí bránit již dříve, a ne až nyní. Dále žalobce uvedl, že celkově vadný je správní spis, jeho soupis byl pořízen až zpětně, listiny, které měly mít číslo 59–64 v něm pak vůbec založeny nejsou.
14. K důkazu žalovaný navrhl listinu ze sbírky listin Katastru nemovitostí, z níž mělo být patrné, kdy podal návrh na vyznačení poznámky spornosti týkající se předmětných pozemků.
15. Soud při jednání dokazování neprováděl. Důkazní návrh žalovaného soud vyhodnotil jako nadbytečný. Ve věci totiž není podstatné, kdy byla do Katastru nemovitostí zanesena poznámka spornosti. Podstatné však je, že šlo právě o poznámku spornosti (k tomu viz níže), o čemž však mezi účastníky žádný spor nebyl.

Posouzení věci

16. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). V této souvislosti pak soud připomíná, že obecná lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, která se uplatní i v nyní projednávané věci, činí dle § 72 odst. 1 s. ř. s. dva měsíce od oznámení napadeného rozhodnutí jeho doručením. Přitom podle § 71 odst. 2 s. ř. s. platí, že rozšířit žalobu o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby. Žalobce až v průběhu jednání před soudem dne 28. 5. 2025 počal tvrdit, že správní spis v projednávané věci je vadný a neúplný. Tuto námitku je třeba považovat za nový žalobní bod, neboť obsahově nenavazuje na nic, co bylo uplatněno v rámci podané žaloby. Jelikož dne 28. 5. 2025 již lhůta pro podání žaloby uplynula, nebyl žalobce oprávněn tento žalobní bod uplatnit. Soud se proto touto opožděně uplatněnou námitkou dále nezabýval.
17. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vyšel soud z následující právní úpravy.
18. Podle § 81 odst. 1 správního řádu: *„Účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.“*
19. Dle § 85 odst. 1 StZ06: *„Účastníky územního řízení jsou a) žadatel, b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.“* Podle druhého odstavce téhož ustanovení: *„Účastníky územního řízení dále jsou a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním*

stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.“

20. Podle § 92 odst. 1 správního řádu: „*Opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.“*
21. Dle § 24 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., katastrálního zákona: „*Není-li stav zapsaný v katastru v souladu se skutečným právním stavem, osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, se domáhá odstranění nesouladu, a prokáže-li, že své právo uplatnila u soudu, zapíše se na její žádost do katastru poznámka spornosti zápisu. Obdobně se zapíše do katastru poznámka spornosti zápisu i v případě, že někdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného a žádá, aby to bylo v katastru poznamenáno. Poznámku spornosti zápisu, která působí proti zápisu provedenému na základě napadeného právního jednání a na něj navazujícím zápisům, zapíše katastrální úřad také na základě oznámení soudu o podané žalobě nebo na základě doloženého návrhu žalobce, pokud žalobce podal žalobu o určení, že právní jednání, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru, je neplatné, zdánlivé nebo zrušené.“* Podle třetího odstavce téhož ustanovení: „*Vyhoví-li soud žalobě, o které je zapsána poznámka spornosti zápisu, vymaže katastrální úřad všechny zápisy, vůči nimž poznámka spornosti zápisu působí. Po výmazu všech zápisů oznámí katastrální úřad provedenou změnu dotčeným osobám.“*
22. Podstata projednávané věci tkví v posouzení otázky, zda žalobce byl či nebyl účastníkem územního řízení, které vyústilo v napadené rozhodnutí. Ze shora rekapitulované právní úpravy totiž vyplývá, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, jímž je i územní rozhodnutí, může podat toliko účastník takového rozhodnutí. Žalobce se domnívá, že jeho účastenství v daném územním řízení vyplývalo ze zápisu poznámky spornosti u uvedených pozemků dotčených stavbou.
23. Účastníky územního řízení vypočítává § 85 odst. 1 a 2 StZ06. Lze předeslat, že žalobce nečiní sporným, že ve věci není žadatelem ani obcí, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn. Žalobce tedy ani netvrdí, že by byl účastníkem územního řízení podle § 85 odst. 1 StZ06 (tj. že by byl jeho esenciálním účastníkem ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu), jakkoli se domnívá, že správní orgány o tom měly ze své úřední povinnosti rozhodnout. Žalobce však tvrdí, že má k předmětným pozemkům věcné právo, přičemž uvádí, že má věcné právo jak k pozemkům, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn (jedná se o pozemky p. č. Xa a Xb) a tvrdí tedy ve vztahu k nim účastenství podle § 85 odst. 2 písm. a) StZ06, tak k pozemkům sousedícím, přičemž toto věcné právo může být stavebním záměrem přímo dotčeno (pozemky p. č. Xc, Xd a Xe); ve vztahu k nim tedy tvrdí účastenství podle § 85 odst. 2 písm. b) StZ06.
24. Žalobce tvrdí, že k předmětným pozemkům má věcné právo v podobě věcného břemene (služebnosti) užívání (dle textu jím podaných žalob založených ve správním spise šlo o právo požívání) těchto pozemků pro svou osobu. Konkrétně se žalobce domnívá, že vydržel věcné břemeno užívání pozemků p. č. Xc, Xd a Xe k bydlení a věcné břemeno užívání pozemků p. č. Xa a Xb k přístupu k objektu na adrese R. ev. č. Xf. Věcné břemeno

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

(§ 1257 a násl. o. z.) je nepochybně věcným právem, které může být potenciálně přímo dotčeno územním rozhodnutím. Existence věcného břemene k příslušnému pozemku proto může založit účastenství jak podle § 85 odst. 2 písm. a) i b) StZ06.

25. V souvislostech nyní projednávané věci však nelze přehlédnout, že žalobce existenci svých věcných práv v podobě služebnosti užívání váznoucí na předmětných pozemcích dosud toliko tvrdí, přičemž odkazuje na poznámku spornosti. Jak však plyne ze shora citované právní úpravy, poznámka spornosti nemá konstitutivní význam, a neosvědčuje tedy existenci toliko tvrzeného věcného práva. Je proto třeba upozornit na rozdíl mezi poznámkou a vkladem. Vkladem se do katastru nemovitostí zapisuje vznik, změna, zánik, promlčení a uznání existence nebo neexistence práv specifikovaných v § 11 katastrálního zákona. Poznámka je upravena v § 22 a násl. tohoto zákona a má (na rozdíl od vkladu) funkci pouze informativní. Ze shora uvedeného § 24 odst. 1 katastrálního zákona plyne, že katastrální úřad poznámku spornosti zapíše na základě splnění formálních předpokladů, kterými jsou žádost dotčené osoby a průkaz toho, že se tato osoba svého práva domáhá u soudu. Sám katastrální úřad tedy nezkoumá (tím méně rozhoduje), zda daná osoba je vskutku oprávněným z tvrzeného věcného břemene, resp. zda ono tvrzené věcné břemeno vůbec konkrétní pozemek zatěžuje. Proto lze konstatovat, že poznámka spornosti plní toliko informační funkci o tom, že se někdo domáhá odstranění jím tvrzeného nesouladu v katastru nemovitostí. Převeďeno do poměrů projednávané věci: že se žalobce domáhá zápisu jím tvrzeného věcného břemena užívání předmětných pozemků.
26. Z těchto důvodů je nutno uzavřít, že žalobce skutečně nebyl účastníkem předmětného územního řízení, neboť neprokázal, že by splňoval předpoklady účastenství stanovené v § 85 odst. 1 StZ06. Jeho účastenství pak nemohl založit ani jeho návrh na přerušení územního řízení. Vymezení účastníků územního řízení v ustanovení § 85 odst. 1 StZ06 je taxativní a nemůže být rozšiřováno prostřednictvím podávání procesních návrhů.
27. Soud nicméně dospěl k závěru, že správní orgány ve věci nepochybily ani tím, že územní řízení nepřerušily za účelem vyčkání výsledku civilního soudního řízení ve věci žalob na určení existence uvedených věcných břemen, které u Okresního soudu Plzeň-město podal žalobce.
28. Podle § 57 odst. 1 správního řádu platí: *„Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.“*
29. Jakkoli se totiž žalobce zjevně domnívá, že otázka existence jím tvrzených služebností tvoří prejudiciální (předběžnou) otázku v předmětném územním řízení, není tomu tak. Jak totiž plyne z právní úpravy obsažené v citovaném § 57 správního řádu, předběžná otázka může být toliko taková, na níž závisí rozhodnutí ve věci samé. To však v dané věci není splněno, protože problematika existence žalobcem tvrzených věcných břemen je podstatná pouze pro žalobcovo případné účastenství v předmětném územním řízení. Neovlivňuje však hmotněprávní podmínky pro rozhodnutí o žádosti o vydání územního

rozhodnutí. Zejména (ale nikoli výlučně) nemá problematika existence žalobcem tvrzených věcných břemen dopad na souhlas vlastníka pozemků ve smyslu § 184a StZ06.

30. Jelikož se tedy v nyní řešené věci nejedná o prejudiciální otázku, nepřichází v úvahu ani přerušení územního řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. V této souvislosti pak soud pouze podotýká, že žalobce má pravdu, pokud ve své žalobě tvrdí, že o jeho návrhu na přerušení územního řízení doručeného prvostupňovému správnímu orgánu dne 14. 3. 2023 nebylo dosud rozhodnuto. Z obsahu správního spisu lze totiž připomenout, že územní řízení bylo nejprve usnesením Magistrátu města Plzně ze dne 9. 5. 2023, č. j. MMP/204640/23, skutečně přerušeno právě s odkazem na § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to „do rozhodnutí soudu ve věci spornosti“. Toto usnesení však bylo pro nepřezkoumatelnost zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 7. 2023, č. j. PK-RR/2756/23, a věc byla prvostupňovému správnímu orgánu vrácena k novému projednání. Žalovaný sice ve svém zrušovacím rozhodnutí jednoznačně vyslovil, že v dané věci podmínky pro přerušení řízení podle citovaného zákonného ustanovení splněny nejsou, ale i za takové situace měl prvostupňový správní orgán o žalobcově žádosti o přerušení řízení ze dne 14. 3. 2023 rozhodnout usnesením při vázanosti právním názorem žalovaného [§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu], což však neučinil, když po dalším průběhu řízení již vydal napadené rozhodnutí. Jedná se tu však toliko o procesní pochybení, které nemělo vliv na zákonnost nynější žalobou napadeného rozhodnutí.
31. Jde-li pak konečně o námitku, podle níž měly správní orgány deklaratorně rozhodnout o žalobcově účastenství již v průběhu územního řízení, jedná se podle názoru soudu o přípustné rozšíření uplatněného žalobního bodu, přestože žalobce tuto námitku vznesl až při jednání soudu dne 28. 5. 2025. Proto tuto námitku soud vypořádá.
32. Podle § 28 odst. 1 správního řádu platí: „*Za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci.*“
33. Jak je patrné z citovaného zákonného ustanovení, podmínkou toho, že za účastníka řízení bude považován i ten, kdo jen tvrdí, že účastníkem je relevantní pochybnost o tom, zda daná osoba účastníkem řízení je či není. Za situace, kdy o otázce účastenství konkrétní osoby není sporu, ať už proto, že je účastenství přímo řešeno zákonem, či proto, že je věc zřejmá bez toho, aby bylo nutno o této otázce provádět skutková šetření, není správní orgán povinen deklaratorně usnesení o účastenství vydávat. K tomu srov. i rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2008, č. j. 2 As 8/2008-39. V projednávané věci byla otázka žalobcova účastenství zřejmá bez potřeby provádět rozsáhlejší skutková zjištění. Jak už bylo shora uvedeno, žalobce své účastenství opíral toliko o zápis poznámky spornosti v katastru nemovitostí. Poznámka spornosti však není způsobila prokázat vlastnictví konkrétního věcného práva, jehož určení se žalobce pouze domáhal žalobou u civilního soudu. Za takové situace neměly správní orgány v posuzované věci povinnost vydávat deklaratorní usnesení o žalobcově účastenství v územním řízení dle § 28 odst. 1 správního řádu. Ostatně, žalobce svá tvrzení, podle nichž účastníkem územního řízení byl, mohl uplatnit a uplatnil v nyní projednávané žalobě. Nebyl tak připraven ani o možnost soudního přezkumu této otázky. Žalobci tedy ani z toho, že správní orgány dané usnesení nevydaly,

nevznikla žádná újma na jeho veřejných subjektivních právech. I tato dílčí námitka je proto nedůvodná.

34. Z těchto důvodů soud vyhodnotil žalobcovu žalobu jako nedůvodnou, pročež ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Závěr a náklady řízení

35. Soud dospěl závěru, že žaloba, jíž se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, není důvodná, výrokem I. tak žalobu zamítl.
36. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť byla žaloba zamítnuta. Ten ale náhradu nákladů řízení nepožadoval. Proto soud rozhodl výrokem II. tohoto rozsudku tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
37. Výrokem III. konečně soud rozhodl o náhradě nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. *„osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.“* V projednávaném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neukládal, a proto jim ani nemohly žádné citovaným ustanovením předvídané náklady řízení vzniknout. Soudu zároveň nejsou známy žádné důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by osobám zúčastněným na řízení přiznal náhradu nákladů řízení. Soud tak výrokem III. tohoto rozsudku rozhodl, že žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 28. května 2025

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.